

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0369

VYPRAVENO
dne 2.7.2014

příloha

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Č.j.: VS-2794/835.3/2-2013

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 26.4.2014
Praha dne 2.07.2014
podpis: *Malý*

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal **Alžírsko**, státní občan Alžírské demokratické a lidové republiky, trvale bytner

takto:

žádosti výše jmenovaného žadatele o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

(dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“) podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Úřadu městské části Praha 11 (dále jen „ÚMČ“) dne 25.09.2013. Žadateli byl povolen trvalý pobyt na území ČR dne 3.03.1999. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 13.11.2013.

Usnesením ze dne 21.01.2014, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno společně s žadatelovým předvoláním na Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) na den 25.02.2014 za účelem jejího projednání, byl jmenovaný v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) informován o tom, že MV zahájilo dne 13.11.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon o státním občanství“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“). Jmenovaný byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit v řízení své stanovisko, resp. vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to až do jeho vydání. Usnesení obsahovalo rovněž poučení, že podle § 33 správního řádu si žadatel může pro uvedené řízení ustanovit zmocněnce. Žadatel pak byl v rámci usnesení požádán, aby s sebou na Ministerstvo vnitra přinesl v něm uvedené konkrétní doklady.

Stanoveného dne se jmenovaný na MV k jednání dostavil v doprovodu své manželky, kterou zmocnil k jednorázovému zastupování na MV. Při tomto jednání rozhodující orgán žadatele vyzval k dodatečnému předložení dalších doplňujících

dokladů, což jmenovaný učinil svým podáním doručeným Ministerstvu vnitra dne 4.03.2014.

MV předně připomíná, že dne 1.01.2014 nabyt účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 74 tohoto zákona se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti citovaného zákona pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. s tím, že u žadatele v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

Jmenovaný je držitelem alžírského cestovního pasu č. [redacted] s platností do 23.11.2015, jakož i průkazu povolení k pobytu č. [redacted], jehož platnost na upozornění rozhodujícího orgánu byla prodloužena do 25.02.2024. Do ČR žadatel přicestoval v roce 1998. Do října 2005 působil jako OSVČ zabývající se koupí zboží za účelem jeho dalšího prodeje. Poté byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání až do srpna 2008. Po měsíci, kdy se stal osobou bez zdanitelných příjmů, byl opět veden v evidenci úřadu práce až do poloviny září 2011. Pak nastoupil u firmy [redacted] s., kde byl zaměstnán do konce dubna 2013. Od té doby je opět veden na úřadu práce a jeho podpora v nezaměstnanosti činila 6.171,- Kč. Podpora mu byla vyplácena po dobu pěti měsíců. V době projednání žádosti na Ministerstvu vnitra dne 25.02.2014 již jmenovaný podporu nepobíral. Veškeré oficiálně přiznané příjmy, z nichž žadatel žije, tak zajišťuje jeho manželka, státní občanka České republiky, jejíž průměrný čistý měsíční příjem počátkem roku 2014 činil 17.505,- Kč. Z tohoto manželství uzavřeného dne 9.10.1998 v Praze se narodily dvě děti, v současné době již školního věku. Ministerstvo vnitra je toho názoru, že čtyřčlenná rodina z uvedeného čistého příjmu nemůže zajistit své základní potřeby. MV tak konstatovalo, že jmenovaný má podprůměrnou pracovní integraci a jeho finanční zdroje nejsou dostatečně transparentní. Vzhledem k níže uvedeným důvodům zamítnutí dané žádosti se však již otázkou finančního zabezpečení rodiny dále nezabývalo.

Ke stanoviskům státních orgánů k žádosti bylo zjištěno, že ÚMČ doporučuje žádosti vyhovět, splní-li jmenovaný povinnosti vyplývající z § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Odbor cizinecké policie Praha (dále jen „OCP“) z hlediska dodržování pobytového režimu nemá námitek proti vyhovění dané žádosti o státní občanství.

Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení zahájeného za účinnosti zákona o státním občanství, je povinno zkoumat, zda jmenovaný splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Podle daného zákona státní občanství České republiky je možno udělit fyzické osobě, která splňuje tam uvedené podmínky, případně zákonné důvody pro jejich případné prominutí zakotvené v § 11 téhož zákona (od 1.01.2014 vyjma podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. b), jak je uvedeno výše).

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona o státním občanství se od žadatele požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl za

sebou nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Ze spisu je zřejmé, že jmenovanému byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 3.03.1999. Žádost o státní občanství byla podána dne 25.09.2013, tj. jednoznačně po více než pěti letech po povolení trvalého pobytu. Ze spisu neplyne, že by se žadatel se po povolení trvalého pobytu převážně zdržoval mimo území ČR, a tedy danou podmínku splňuje.

Pokud jde o podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, ze záznamu o pohovoru ze dne 25.09.2013, jímž byla prověřena jeho znalost českého jazyka na ÚMČ, žadatel tuto znalost v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb. prokázal.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 14.11.2013, plyne, že žadatel podmínku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství nesplňuje. Jmenovaný byl rozsudkem OS pro Prahu 9 odsouzen podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku (dále jen „TZ“), za použití § 43 odst. 1 TZ k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 TZ mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Podle § 70 odst. 1 písm. a) a b) TZ byl jmenovanému uložen i trest propadnutí věcí, které rozsudek jmenovitě specifikoval. Rozsudek nabyl právní moci dne 5.10.2011. Usnesením téhož soudu ze dne 10.01.2013 byl žadatel podle § 368 trestního řádu účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1.01.2013. Jmenovanému tak byl prominut podmíněně uložený trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců. Podle čl. IV odst. 3 rozhodnutí prezidenta republiky se však na odsouzeného nehledí jako by nebyl odsouzen vzhledem k tomu, že zmíněným odsouzením mu byly uloženy další sankce, na které se amnestie nevztahuje. Dané usnesení nabylo právní moci dne 26.01.2013. Protože žadateli uložený trest propadnutí věcí byl pravomocně uložen rozsudkem ze dne 5.10.2011 pro úmyslný trestný čin, přičemž od právní moci rozsudku dosud neuplynulo pět let, jmenovaný je osobou, která nesplňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Jmenovaný byl při projednání žádosti na MV dotázán, zda se chce ke svému skutku vyjádřit, což odmítl.

Ačkoliv nesplnění beztrestnosti žadatele o státní občanství je dostatečným důvodem pro zamítnutí žádosti, MV se přesto dále zabývalo otázkou, zda jmenovaný plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, jak to stanoví podmínka uvedená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Jmenovaný předložil potvrzení FÚ Praha 1, Územního pracoviště pro Prahu-Jižní Město, ze kterého plyne jeho neexistence daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky. Výše bylo zmíněno kladné stanovisko OCP k žádosti jmenovaného, přičemž z jeho předmětné zprávy neplyne porušení pobytového režimu. Ministerstvo vnitra však při projednání žádosti na MV dne 25.02.2014 zaznamenalo, že průkaz povolení k pobytu žadatele pozbyl platnosti dne 2.02.2014. Až na pokyn MV si jmenovaný zajistil prodloužení jeho platnosti do 25.02.2024. Podle § 87s ve vazbě na § 87t zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů je jeho držitel povinen požádat

o prodloužení doby platnosti průkazu o povolení k pobytu do 15 dnů po ukončení platnosti průkazu, což se v daném případě nestalo.

Vedle tohoto menšího porušení pobytového režimu, MV zaznamenalo i závažnější pochybení na úseku plnění povinností plateb zdravotního pojištění. Žadatel po dobu, kdy byl veden jako OSVČ hradil zálohy zdravotního pojištění nesprávným způsobem až do října roku 2008. Z toho mu nabíhala i menší, ale dlouhodobá penalizace. Jmenovaný při projednání žádosti na MV požádal o prominutí splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se zdůvodněním, že nevěděl, jak se toto pojištění hradí v době, kdy byl veden v kategorii jako OSVČ. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Ministerstvo vnitra proto konstatovalo, že podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatel nesplňuje.

Nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona, což však není tento případ. Ministerstvo vnitra však již nezkoumalo, zda by bylo možno jmenovanému nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona prominout. Tím, že jmenovaný nesplňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, kterou prominout nelze, automaticky mu nebylo prominuto ani neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních právních předpisů, jejichž plnění zákon o státním občanství požaduje.

Na základě všech výše podrobně popsaných skutečností správní orgán dospěl k závěru, že žadateli státní občanství České republiky ke dni vyhotovení rozhodnutí udělit nelze. Z daného důvodu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministru vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Bohuslav Maxa
referent všeobecné správy vnitřních věcí státu

